

Núm. de Protocol: 2000004/2015
Núm. de Rotlle: TSJA-0000035/2016

SENTÈNCIA 60-2016

PARTS:

Apel·lant: Sra. IMT

Representant: Sr. CPS

Advocat: Sr. EPC

Apel·lat: CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)

Representant: Sra. CMS

Advocat: Sr. AME

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET

M. I. Sra. Marie CONTE

Andorra la Vella, quinze de setembre de dos mil setze.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000004/2015**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Bernard PLAGNET**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. IMT va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució del Consell d'Administració de la CASS de data 16 de desembre de 2014 que confirmava, en alçada, altra de data 29 de setembre de 2014, i per la qual es suspenia el pagament de la pensió d'invalidesa per malaltia comuna al considerar que el seu estat mèdic havia millorat i ja no complia els requisits per ser mereixedora de la pensió que percebia fins a la data.

2.- Mitjançant sentència del 15 de febrer de 2016, el Tribunal Unipersonal del Batlle ha desestimat la demanda promoguda per la Sra. IMT.

3.- La part agent ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència del Tribunal Unipersonal del Batlle, que es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

- s'han de prendre en consideració tots els informes mèdics i peritatges aportats per la part agent per quan corresponen a un seguiment en el temps de les malalties i patologies que sofreix l'agent;
- les pericials judicials es van efectuar sobre la base d'una única visita molt curta i no recullen l'agreujament de la part agent respecte l'any 2006;
- la situació mèdica de la part agent no ha millorat d'ençà l'any 2006 moment en el que la CASS li va reconèixer el dret a la pensió d'invalidesa, sinó que ha empitjorat i la impossibiliten per a exercir cap tipus d'activitat laboral regular.

La Sra. IMT ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 26 de maig de 2016.

4.- La representació processal de la Caixa Andorrana de Seguretat Social (d'ara endavant CASS) ha passat a contestar el recurs d'apel·lació i estima en substància que:

- s'han de tenir en compte el parer dels pèrits judicials i el parer dels metges de la CASS que consideren que la Sra. IMT no assolix el grau de minva necessari per poder ser mereixedora d'una pensió d'invalidesa en presentar un percentatge de menyscapte del 10%;
- els informes mèdics presentats per l'assegurada han quedat rebutjats per les pericials judicials practicades.

La CASS ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 26 de maig de 2016.

5.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat. Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència.

La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La Sra. IMT ha treballat de comptable a l'empresa L.D. Per carta de data 17 de febrer de 2006, la CASS informa l'empresa: *"Després d'haver efectuat una revisió a l'Assessoria de la Caixa a la vostra empleada IMT, s'ha constatat que presenta una invalidesa malaltia del grup segon a partir del dia 1º de març del 2006"* (foli 117).

Per resolució de data 16 de febrer de 2006, la CASS atorga a l'interessada una pensió d'invalidesa per malaltia del Grup Segon a partir del dia 1er. de març de 2006 (foli 15). La pensió d'invalidesa li fou reconeguda per presentar un síndrome de fibromiàlgia i fatiga crònica.

Per resolució de data 16 de desembre de 2014, el Consell d'administració de la CASS resol: *"-1.Confirmar la decisió de suspendre la pensió d'invalidesa per malaltia del grup segon a comptar del 30 de setembre del 2014.*

2. No atorgar-vos una pensió d'invalidesa derivada de malaltia comuna, atès que no acrediteu una pèrdua de la capacitat de guany del 60 %".

Aquesta resolució confirma altra de data 29 de setembre de 2014 (foli 13).

La CASS justifica la seva decisió pels arguments següents: *"Així, en virtut de la revisió mèdica efectuada el 4 desembre de 2014, la CASS va constatar que la vostra disminució de la capacitat de guany és actualment del 10 %, i en ésser inferior al 66 % requerit, va acordar la suspensió de la vostra pensió d'invalidesa per malaltia"* (foli 11).

Tercer.- Per resoldre el present litigi, s'han d'examinar els documents aportats.

Resulta dels certificats mèdics aportats per l'assegurada:

-En un certificat de data 11 de febrer de 2011, el Dr. R. escriu *"Pensamos que la situación actual de esta paciente es incompatible con el desarrollo de su trabajo habitual"* (foli 23).

-En un certificat de data 29 d'agost de 2014, el Dr. T. estima: *"la simptomatologia que va provocar la discapacitat no ha variat i en tot cas, ha empitjorat amb alteracions digestives i psicològiques"* (foli 24).

-Però en un certificat de data 10 de setembre de 2014 el Dr. P.G. matisa el diagnòstic: *"El seu estat anímic és fluctuant i inestable amb tendència a l'astenia i l'aïllament. Presenta de forma intermitent dificultats per poder fer front a la seva activitat diària, principalment la intenció en l'àmbit domèstic"* (foli 25).

L'informe de l'Àrea mèdica de la CASS de data 13 de febrer de 2015 (foli 135), conclou: *“Conclusió: Es considera que la patologia que va motivar l'atorgament d'una pensió d'invalidesa del grup II en el seu moment a la Sra. M., actualment no li causa una minva superior al 10% i per tant és insuficient per a atorgar una pensió d'invalidesa derivada de malaltia comuna”* (foli 136).

Segons els pèrits judicials:

El peritatge físic de data 9 de juny de 2015 fa un diagnòstic de fibromiàlgia i síndrome de fatiga crònica que es va confirmar l'any 2005 i l'interessada va ser operada el 28 d'abril de 2009 (foli 142). El pèrit estima que *“...la discapacitat que el dolor provocaria en les activitats diàries de la Sra. M. pot qualificar-se entre una discapacitat lleu i moderada, lo que en termes de percentatge vindria a ser d'entre un 25 % i un 30 %”* (foli 145). Aquesta apreciació no és contradictòria amb el certificat del metge tractant de data 10 de setembre de 2014 (v. més amunt).

El peritatge psiquiàtric de data 4 de desembre de 2015 conclou: *“...diagnòstic de trastorn adaptatiu reactiu a problemes de salut i familiars estant els seus símptomes en franca regressió. Aquest trastorn és persistent fins el moment, ja que els seus problemes segueixen influint en els seus símptomes, malgrat que aquests símptomes no són de intensitat suficient, a la meua manera d'entendre, com per interferir de forma significativa en la seva vida social o laboral. ...La seva simptomatologia psiquiàtrica, al ser a la meua manera d'entendre reactiva, lleu i no constitutiva pròpiament d'una malaltia mental, no l'impedeix, segons la meua opinió, el desenvolupament de la seva professió habitual o d'altres equivalents”* (fol. 176).

Resulta del conjunt d'aquests elements mèdics que la minva presentada no assoleix el requisit de reducció de la capacitat de guany prevista a l'article 166 de la Llei 17/2008, ni tampoc el 50% que de conformitat amb l'article 11.1 del Reglament de prestacions d'invalidesa permet la presa en compte dels factors subjectius (edat, les aptituds i la formació professional).

Per aquests motius, el recurs d'apel·lació s'ha de desestimar.

Quart.- No es fa cap pronunciament sobre el pagament de costes judicials per raó de manca de temeritat.

DECISIÓ

En atenció a tot el què s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la Sra. IMT.

Segon.- Declarar que la resolució del Consell d'Administració de la CASS de data 16 de desembre de 2014, confirmant en alçada la decisió del 29 de setembre de 2014, és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer.- No es fa cap pronunciament sobre el pagament de les costes judicials d'aquesta alçada.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.